«ՀԱՍՏԱՏՈՒՄ ԵՄ»
ՀՀ ոստիկանության կրթահամալիրի պետ,
ոստիկանության գեներալ-մայոր
_____ Մ. Բաբայան
«01» ____07____ 2021 թ.

ԿԱՐԾԻՔ

Առաջատար կազմակերպության՝ ՀՀ ոստիկանության կրթահամալիրի՝ Արման Մանվելի Գրիգորյանի՝ «Վնասի հատուցման սահմանադրական իրավունքը. համեմատական իրավական վերլուծություն և եվրոպական իրավական չափորոշիչները» թեմայով ԺԲ.00.02 «Հանրային իրավունք» (սահմանադրական, վարչական, ֆինանսական, մունիցիպալ, բնապահպանական, եվրոպական իրավունք, պետական կառավարում) մասնագիտությամբ իրավաբանական գիտությունների թեկնածուի գիտական աստիճանի հայցման ատենախոսության վերաբերյալ

ՀՀ ոստիկանության կրթահամալիրի ակադեմիայի պետության և իրավունքի տեսության և սահմանադրական իրավունքի ամբիոնը, մասնակցությամբ՝ իրավաբանական գիտությունների թեկնածու Ռ. Ռ. Մարանդյանի, իրավաբանական գիտությունների թեկնածու Վ. Հ. Սայադյանի, Ա. Գ. Սաֆարյանի, Ա. Ս. Մարգարյանի և Մ. Բ. Մանուկյանի, քննարկեց Արման Մանվելի Գրիգորյանի՝ «Վնասի հատուցման սահմանադրական իրավունքը. համեմատական իրավական վերլուծություն և եվրոպական իրավական չափորոշիչները» թեմայով ԺԲ.00.02 - «Հանրային իրավունք» (սահմանադրական, վարչական, ֆինանսական, մունիցիպալ, բնապահպանական, եվրոպական իրավունք, պետական կառավարում) մասնագիտությամբ իրավաբանական գիտությունների թեկնածուի գիտական աստիճանի հայցման ատենախոսությունը և հանգեց հետևյալին:

Ատենախոսության արդիականությունը կասկած չի հարուցում: 2015 թ. սահմանադրական բարեփոխումների արդյունքում, որպես հիմնական իրավունքների և ազատությունների պաշտպանության երաշխիք, իր հատուկ ամրագրումը ստացավ հանրային իշխանության մարմինների ու պաշտոնատար անձանց ոչ իրավաչափ (հատուկ դեպքերում նաև իրավաչափ) վարքագծի արդյունքում անձանց պատճառված վնասի դիմաց հատուցում ստանալու իրավունքը սահմանող նորմը: Վնասի հատուցման իրավունքը, ամրագրվելով որպես առանձին հիմնական իրավունք,

անմիջականորեն պայմանավորում է հանրային իշխանության և անձանց միջև ծագող սահմանադրաիրավական կապերի որոշակի ոլորտ: Ընդ որում, այս կարգավորումները հիմք են հանդիսացել պետության քաղաքականության օրենսդրական և ենթաօրենսդրական մակարդակներում սուբյեկտների իրավունքներն ու պարտավորությունները սահմանելու և միմյանց միջև փոխհարաբերությունները կարգավորելու համար: Կարևորելով Մարդու իրավունքների եվրոպական դատարանի ձևավորած չափանիշները վնասի հատուցման իրավունքին վերաբերող հարցերի կապակցությամբ՝ հեղինակը սույն աշխատանքի շրջանակներում փորձել է իրականացնել մարդու իրավունքերի պաշտպանության սահմանադրական պարտականության իրացման՝ վնասի հատուցման եղանակը և այս համատեքստում անհատ պետություն փոխհարաբերություններին վերաբերող հիմնախնդիրների համալիր գիտագործնական հետազոտություն:

Թեկնածուական ատենախոսությունը բաղկացած է ներածությունից, ութ ենթագլուխ պարունակող երկու գլուխներից, եզրակացությունից և օգտագործված գրականության ցանկից: Աշխատանքի այսպիսի կառուցվածքը, ընդհանուր առմամբ, համահունչ է այն խնդիրներին ու նպատակներին, որոնք իր առջև դրել է հեղինակը:

Աշխատանքի ներածության մեջ հիմնավորվում է հետազոտության թեմայի արդիականությունը, ներկայացվում թեմայի գիտական մշակվածության աստիճանը, հետազոտության օբյեկտը, առարկան, նպատակը և խնդիրները, մեթոդաբանական, տեսական և իրավական հիմքերը, գիտական նորույթը, ինչպես նաև՝ պաշտպանության ներկայացվող հիմնական դրույթները, հետազոտության տեսական և գործնական նշանակությունը, արդյունքների ներդրումը, փորձարկումը և ատենախոսության կառուցվածքը:

Ատենախոսության առաջին՝ «Վնասի հատուցման սահմանադրական իրավունքը. Ընդհանուր դրույթներ» վերտառությամբ գլխում հեղինակը ներկայացրել է «վնաս» սահմանադրական եզրույթի իրավաբանական բովանդակությունը, վնասի հատուցման սահմանադրական իրավունքի կապակցությամբ հանրային իշխանության պարտականությունների շրջանակը, անդրադարձել է վնասի հատուցման և մյուս հիմնական իրավունքների միջև առկա կապերին, սահմանափակման հնարավորությանն ու ծավալին, ինչպես նաև իշխանության ակտով պատճառված վնասի հատուցման իրավահարաբերությունների բնույթին վերաբերող հիմնախնդիրներին:

Աշխատանքի երկրորդ գլխում, որը կրում է «Վնասի հատուցման սահմանադրական իրավունքի առանձին հիմնահարցեր» խորագիրը, լուսաբանված է վնասի հատուցման հիմնական իրավունքի իրավազոր սուբյեկտներին որոշելու ընդհանուր պայմանները, տուժողի մահվան դեպքում վնասի հատուցման սահմանադրական իրավունքի գործողության շարունակականության հարցերը, տուժողի իրավահաջորդների սահմանադրաիրավական երաշխիքները, հանրային իշխանության պատասխանատվության ծագման սահմանադրաիրավական պայմանները, ինչպես նաև իրավաբանական անձի կողմից ոչ նյութական վնասի մասով հիմնական իրավունքի իրավազորը հանդիսանալու հարցերը:

Ատենախոսության եզրափակիչ մասում շարադրված են հետազոտության կատարման արդյունքում հեղինակի կողմից արված եզրահանգումները:

Գիտական հետազոտության վերաբերյալ ընդհանուր դրական կարծիքի հետ մեկտեղ հարկ ենք համարում ներկայացնել հետևյալ նկատառումները՝

1. Թեև աշխատանքն աչքի է ընկնում գրագիտության ընդհանուր պատշաճ մակարդակով, այնուամենայնիվ, ատենախոսության մեջ նկատելի են նորմատիվ իրավական ակտերի տեքստերի բազմաթիվ ուղղակի մեջբերումներ: Վերջիններս, անշուշտ, ծառայում են հետազոտության խնդիրների լուծմանը, սակայն սահմանված ծավալի շրջանակներում հետազոտվող հիմնախնդիրների վերլուծական բաղադրիչի չափաբաժնի ավելացումը, մեր դիտարկմամբ, ավելի կբարձրացներ աշխատանքի գիտական արժեքը:

2. Գիտական նորույթի տեսանկյունից վիճահարույց է պաշտպանության ներկայացվող յոթերորդ դրույթը: Չթերագնահատելով ատենախոսի կողմից իրականացված հետազոտության արժեքը, այնուամենայնիվ, կարծում ենք, որ վերոհիշյալ մոտեցումը չի համապատասխանում պաշտպանության ներկայացվող դրույթին առաջադրվող պահանջներին: Պետք է նկատի ունենալ, որ առաջարկվող դրույթը, ըստ էության, տեղավորվում է ՀՀ Սահմանադրության 62-րդ հոդվածի տրամաբանության մեջ և չի պարունակում գիտական նորույթի էական տարրեր:

3. Թերի է ատենախոսության գրականության ցանկի ձևավորումը: Մասնավորապես, ատենախոսության՝ «Դատական ակտեր և դատական պրակտիկայի նյութեր» բաժնում ներկայացված աղբյուրները չեն համապատասխանում էլեկտրոնային ռեսուրսի օգտագործման վերաբերյալ պատշաճ գրառումներ կատարելու կարգին:

Ներկայացված նկատառումները կրում են մասնավոր բնույթ և չեն արժեզրկում ընդհանուր առմամբ հաջողված ատենախոսությունը, պայմանավորված են աշխատանքն առավել որակյալ տեսնելու ցանկությամբ:

Հետևություն. «Վնասի հատուցման սահմանադրական իրավունքը. համեմատական իրավական վերլուծություն և եվրոպական իրավական չափորոշիչները» վերտառությամբ թեկնածուական ատենախոսությունը գիտական նորույթ պարունակող, ինքնուրույն, ավարտուն գիտական աշխատանք է, որը համապատասխանում է Հայաստանի Հանրապետության կառավարության 1997 թ. օգոստոսի 8-ի թիվ 327 որոշմամբ հաստատված «Հայաստանի Հանրապետությունում գիտական աստիճանաշնորհման կանոնակարգ»-ով նմանատիպ աշխատանքներին ներկայացվող պահանջներին, իսկ հեղինակը՝ Արման Մանվելի Գրիգորյանը, արժանի է իր կողմից հայցվող իրավաբանական գիտությունների թեկնածուի գիտական աստիճանին՝ ԺԲ.00.02-«Հանրային իրավունք» (սահմանադրական, վարչական, ֆինանսական, մունիցիպալ, բնապահպանական, եվրոպական իրավունք, պետական կառավարում) մասնագիտությամբ:

Առաջատար կազմակերպության կարծիքը Արման Մանվելի Գրիգորյանի՝ «Վնասի հատուցման սահմանադրական իրավունքը. համեմատական իրավական վերլուծություն և եվրոպական իրավական չափորոշիչները» խորագրով թեկնածուական ատենախոսության վերաբերյալ պատրաստվել է Հայաստանի Հանրապետության ոստիկանության կրթահամալիրի ակադեմիայի պետության և իրավունքի տեսության և սահմանադրական իրավունքի ամբիոնի պետի պարտականությունների կատարող, ոստիկանության փոխգնդապետ Ա. Գ. Սաֆարյանի կողմից:

Քննարկվել և հավանության է արժանացել պետության և իրավունքի տեսության և սահմանադրական իրավունքի ամբիոնի 2021 թ. հուլիսի 1-ի նիստում, արձանագրություն թիվ 16:

Ամբիոնի պետի պարտականությունների կատարող,
ուստիկանության փոխգնդապետ _____ Ա. Գ. Սաֆարյան

Ա. Գ. Սաֆարյանի ստորագրությունը հաստատում եմ:

ՀՀ ուստիկանության կրթահամալիրի պետի
տեղակալ, ինքը և կադրերի և ԱՀՏԱ բաժնի պետ,
ուստիկանության գնդապետ _____ Գ. Գ. Մալխասյան